

begrænsninger. Det er ikke et enten-eller, men et både-og.

Det er her specielt væsentligt at understrege, at ulandsbistanden er det sidste og det ringeste middel i besparelserunder i den sammenhæng. Hvis man virkelig mener noget med den internationale indsats, med indsats i nærområderne for at forhindre flygtningestrømme, så er det ikke dér, man skal starte. Derfor håber jeg, at den debat, vi har haft i dag om ulandsbistanden, i stedet for at cementere nogle besparelsesforslag vil føre til en debat om kvaliteten i ulandsbistanden og til en mere indgående beskæftigelse fra Folketingets side med, hvad vi får for pengene, og hvad vi eventuelt kan gøre bedre, men først og fremmest fører til en enighed om, at vi skal gøre meget, og at det nytter noget.

Lad mig blot til allersidst sige, at jeg også har bemærket meldingerne fra ikke mindst partiet Venstre før debatten i dag og under debatten i dag. Jeg har også kvitteret for dem. Når man er lavt profileret – og jeg siger lavt profileret i en meget positiv forstand, for hvis man vil have noget ud af forligsforhandlinger, er det ikke altid en god idé at starte med at blæse sig meget op – så bør svaret på udspillene også være med tilpas lav stemmeføring.

Det er det, jeg har bestræbt mig på, og det tror jeg andre i denne sal har bestræbt sig på, og deri ligger selvfølgelig, at vi både har brug for at få en finanslov igennem, men også har brug for at få så bred en opbakning til den reformlinje i den økonomiske politik, som regeringen har lagt frem. Og derfor hilser jeg på en lang række områder det, der blev sagt af hr. Thor Pedersen, velkommen.

Jeg synes godt, at jeg kan slutte af med at sige, at så vidt jeg kan bedømme det, så kan det godt være, at klimaet ikke alle steder er lige godt i forhold til nogle af de problemer, vi står over for, men for finansloven er det rimelig godt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Om end det er beskedent, er det selvfølgelig meget opmuntrende, at regeringen nu forestiller sig, at vi kan spare på militæret, men de argumenter, der er for at kunne spare på militæret fra år 2000, gør sig jo lige så fuldt gældende i dag. Man kunne lige så godt spare på militæret i 1998 og i hvert fald i 1999, som vi har til debat her. Der er oven i købet en stor fare for, at nogle

af de anskaffelser, vi er i gang med i øjeblikket, og som vi fortsætter med i 1999, vil vise sig at være totalt spildt, fordi der efterfølgende kommer en besparelse.

Derfor er mit spørgsmål til hr. Jørgen Estrup: Vil Det Radikale Venstre være indstillet på at tage debatten op om eventuelt at fremrykke nogle af besparelserne til gennemførelse så hurtigt som muligt og selvfølgelig, hvis man når til den konklusion, tage de nødvendige kontakter til forligspartierne på området?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg synes, at der var et betydeligt misforhold mellem hr. Estrups analyse og hr. Estrups konklusion. Hr. Estrup gennemgik de radikale ønsker og anviste, hvor der ikke kunne blive tale om at lave ting sammen med de borgerlige partier, herunder ville afvise besparelser på ulandshjælp. Hr. Estrup lagde stor vægt på, at det bredere sikkerhedspolitiske begreb ikke alene indeholder den militære indsats, men også den civile indsats – jeg er helt enig i betragtningerne – lagde vægt på at køre på midten af vejen og ikke fare ud til nogen af siderne og sluttede så af med at benævne Venstres udspil som moderat.

Nu er alt jo relativt i den her verden, og jeg indrømmer, at tonelejet hos Venstre i forhold til andre gange har været mere moderat, men synes hr. Estrup, at det er moderat at lægge op til besparelser på 10 mia. kr.? Er det en naturlig inklination for Det Radikale Venstre?

Jeg vil også godt som tillægsspørgsmål spørge, om hr. Estrup og Det Radikale Venstre ikke opfatter det som at køre midt på vejen de to forudgående gange, hvor der blev lavet forlig med SF. Var det ikke forlig, man gerne ville stå frem med? Var det ikke gode eksempler, der var med til at trække Danmark i gang, og som indeholdt økonomisk ansvarlighed og social balance?

Hvorfor blev der så konkluderet så ensidigt til den side, som jeg synes indholdsmæssigt ligger milevidt fra, hvad hr. Estrup i øvrigt var optaget af i sin ordførertale? Hvordan kan det mon være?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Frank Aaen kan jo have meget ret i det, han siger. Jeg er sådan set meget enig i, at det havde været godt, hvis vi var kommet i gang med den